

Høring av endringer i smittevernloven: Forlengelse av midlertidige forskriftshjemler om koronasertifikat, oppholdssted under innreisekarantene, samt isolering og begrensninger i bevegelsesfrihet for å forebygge eller motvirke overføring av SARS-CoV-2

Det vises til høring om forlengelse av dagens såkalte midlertidige forskriftshjemler. Bruk av begrepet “såkalte” er nettopp fordi dette høringsforslaget indikerer en motvilje mot å avvike det som ved implementering ble fremstilt som et unntaksregime innført i en periode preget av frykt.

Jeg noterer meg at minst ett av mine tidligere høringssvar, stikk i strid med regelverket, ikke er blitt publisert. Med det som indikasjon på hvilken interesse departementet viser for innspill så anser jeg at det ikke er vits i å bruke mye tid på å forfatte et lenger svar. Jeg vil derfor uttrykke meg kortfattet.

I løpet av de siste 18 månedene har den tradisjonelle rettsstaten Norge blitt erstattet av smittevernstaten Norge. FHI har pekt på at 16 menneskerettigheter er blitt brutt. Når statsminister og helseminister i dag proklamerte at vi går tilbake til normalen er det for min del for tidlig å slippe løs jubelen. Så lenge de såkalte midlertidige forskriftshjemlene forlenges er det all grunn til å anta at de vil tas i bruk. Spesielt er Solbergs uttalelse om at hun har “større ambisjoner for koronapasset” høyst bekymringsverdig.

Unntaksregimet burde, i den grad det i det hele tatt var en grunn for å innføre det, vært avskaffet forrige sommer. At man har lyktes med å lage mye frykt grunnet det misvisende antallet “smittede” er ingen god indikasjon på å undergrave rettsstat med unntakshjemler. Faktum er at Norge hadde en underdødelighet i fjor på ca 800 personer og i den grad noen sykehusavdelinger periodevis var overfylte tilsier det heller at kapasiteten burde økes enn at folk skal fratas sine menneskerettigheter.

Koronapasset burde aldri bli innført og bruksomfanget må hvertfall ikke økes sammenlignet med i dag. Dersom vaksinene faktisk fungerer så har de vaksinerte ingenting å frykte. Dersom vaksinene ikke fungerer så er det heller ingen grunn til å kreve at man skal vaksineres. Dermed er det vanskelig å se hvordan ordningen i det hele tatt kan begrunnes. Gjeninnføring av en form for passersedler for å delta i samfunnets daglige aktiviteter utgjør et gufs fra fortidens regimer som ikke har noe som helst å gjøre i en rettsstat. Det minnes her også om at selv om FDA, og muligens EMA, har gjort et stort nummer ut av mRNA vaksinene har en full godkjenning er ikke det tilfellet. FDA krever **spesiell** oppfølging av bekymringsverdige bivirkninger frem til 2027, det blir derfor feil å fremstille dette som et godkjent produkt. Dermed blir det også feil å kreve at man skal ta en mangelfullt uttestet vaksine for å kunne delta i samfunnet.

Norge liker å fremstille seg selv som et foregangsland på menneskerettigheter. De følgende utdragene burde derfor være av stor interesse:

Universal Declaration on Bioethics and Human Rights §6:

1. *Any preventive, diagnostic and therapeutic medical intervention is only to be carried out with the prior, free and informed consent of the person concerned, based on adequate information. The consent should, where appropriate, be express and may be withdrawn by the person concerned at any time and for any reason without disadvantage or prejudice.*

Det vises også til PACE sin Resolusjon 2361: Covid-19 vaccines: ethical, legal and practical considerations. Under er det limt inn tre underpunkter fra punkt 7.3 som anses som høyst relevante i denne konteksten:

7.3 with respect to ensuring a high vaccine uptake:

7.3.1 ensure that citizens are informed that the vaccination is not mandatory and that no one is under political, social or other pressure to be vaccinated if they do not wish to do so;

7.3.2 ensure that no one is discriminated against for not having been vaccinated, due to possible health risks or not wanting to be vaccinated;

7.3.5 communicate transparently the contents of contracts with vaccine producers and make them publicly available for parliamentary and public scrutiny;

Realiteten i dagens Norge er at alle tre punktene brytes. Det ER både politisk og sosialt press for å bli vaksinert i Norge og det er media sammen med politikere og byråkrater som er skyldige i dette. Innføringen av et vaksinepass er i seg selv et brud på punkt 7.3.2 da utgjør en form for diskriminering av uvaksinerte. Det punktet alene burde være nok til å få departementet til å forkaste hele forslaget. Punkt 7.3.5 kan heller ikke sies å være oppfylt.

Dette leder meg naturlig over på pasientrettighetsloven § 3.2:

*“Pasienten skal ha den informasjon som er nødvendig for å få innsikt i sin helsetilstand og innholdet i helsehjelpen. **Pasienten skal også informeres om mulige risikoer og bivirkninger.**”*

Undertegnede står for uthevingen av siste setning og vil påpeke at det synes å være svært sjelden lovens krav om informasjon er fulgt ved norske helseinstitusjoner. Spesielt **OBJEKTIV** informasjon synes å være mangelvare. Samlet sett synes hele praksisen med koronapass å være høyst tvilsom og mer enn moden for skroting.

Vedrørende internering av reisende så nøyer jeg meg med å vise til uttalelsene fra noen av landets ledende jurister.

Oppsummert oppfordres departementet til å la forskriftshjemlene utløpe på oppsatt dato og IKKE forlenges. Referanser oversendes gjerne på oppfordring.

Mvh

Knut Øvrebø